

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 17. marts 2015
Enhed: Jurmed
Sagsbeh.: hbj
Sags nr.: 1500052
Dok nr.: 1629299

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 18. december 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 350 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Özlem Sara Cekic (SF).

Spørgsmål nr. 350:

"I svar på SUU alm. del - spørgsmål 200, skriver ministeren, at "For så vidt angår læger, der udelukkende arbejder administrativt, er der andre habilitetsregler. Sundhedskoordinatorer i førtidspensionsager, lægekonsulenter og andre læger i den offentlige forvaltning er omfattet af de almindelige habilitetsbestemmelser i forvaltningsloven." I forlængelse af dette svar bedes ministeren (evt. efter indhentning af oplysninger fra andre ministerier) redegøre for, hvorvidt det vil være i strid med disse almindelige habilitetsbestemmelser, hvis en sundhedskoordinator eller lægekonsulent, der har tilknytning til en lykkepilleproducent, behandler sager om rehabiliteringsforløb eller førtidspension til en borger med en depressionsdiagnose?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at læger, der varetager administrativt arbejde for en offentlig forvaltning, er omfattet af de generelle regler om inhabilitet i forvaltningslovens §§ 3-6. Bestemmelserne har til formål at sikre en saglig og uvildig forvaltning i konkrete afgørelser og samtidig en overordnet tillid til offentlige myndigheders arbejde.

Lovens § 3, stk. 1, angiver en række grunde til, at en person skal undlade at medvirke ved en myndigheds behandling af en bestemt sag, dvs. hvor der foreligger personlig, speciel inhabilitet. Det gælder bl.a., hvis personen har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald, eller personen har en nær tilknytning til et selskab e.l., der har en særlig interesse i sagens udfald.

Af § 3, stk. 2, fremgår, at inhabilitet dog ikke foreligger, hvis der – som følge af interessens karakter eller styrke, sagens karakter eller personens funktioner i forbindelse med sagsbehandlingen - ikke kan antages at være fare for, at afgørelsen i sagen vil kunne blive påvirket af uvedkommende hensyn.

Endelig fremgår af § 3, stk. 3, at den, der er inhabil i forhold til en sag, ikke må træffe afgørelse, deltage i afgørelsen eller i øvrigt medvirke ved behandlingen af den pågældende sag.

Ansvar for at sikre habiliteten ligger efter forvaltningslovens § 6 både hos den, der skal varetage en opgave, og hos den myndighed opgaven skal udføres for. Efter § 6, stk. 1, skal en person snarest underrette sin foresatte inden

for en myndighed, når personen er bekendt med, at der for dennes eget vedkommende foreligger mulige forhold om inhabilitet, som er nævnt i § 3, stk. 1. Myndigheden skal underrettes, medmindre det er åbenbart, at forholdet er uden betydning. Herefter er det efter § 6, stk. 2, myndighedens ansvar at afgøre, hvorvidt personen er inhabil.

Under henvisning til de nævnte regler skal læger, der har tilknytning til en eller flere lægemiddelvirksomheder, derfor være opmærksomme på, om de er habile, såfremt de ønsker at påtage sig opgaver for offentlige myndigheder i relation til lægemidler. Det drejer sig ikke kun om opgaver, hvor læger skal træffe konkrete afgørelser, men også om sager, hvor læger udtaler sig som sagkyndige, og dermed bidrager til afgørelsesgrundlaget. Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger inhabilitet, må vurderes i forhold til den sag, der skal behandles.

Får så vidt angår spørgsmålet om habiliteten hos en læge, der både har tilknytning til en producent af antidepressiv medicin, og samtidig vil behandle sager om rehabiliteringsforløb eller førtidspension til en borger med en depressionsdiagnose, har jeg indhentet følgende bidrag fra Beskæftigelsesministeriet, som jeg kan henholde mig til:

”Den sundhedsfaglige rådgivning i sager, der behandles i kommunens rehabiliteringsteam, herunder sager om ressourceforløb, fleksjob og førtidspension, kan alene ske gennem regionens kliniske funktion, som yder sundhedsfaglig bistand via en sundhedskoordinator.

Sundhedskoordinatorens rådgivning indgår som en del af rehabiliteringsteams indstilling til kommunen om, hvorvidt borgerens skal have ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension.

De nærmere regler om organiseringen, tilrettelæggelsen og indholdet i den sundhedsfaglige rådgivning er fastlagt i Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 1555 af 23. december 2014 om kommuner og regioners samarbejde om sundhedsfaglig rådgivning og vurdering i sager om ressourceforløb, fleksjob, førtidspension m.v.

Det fremgår heraf, at sundhedskoordinatoren ikke kan foretage undersøgelse eller behandling efter sundhedslovgivningen, men alene yde sundhedsfaglig rådgivning.

Det er videre fastsat, at sundhedskoordinatoren ikke kan yde sundhedsfaglig rådgivning, hvis pågældende er eller tidligere har været borgerens praktiserende læge, aktuelt behandler eller har behandlet borgeren i sundhedsvæsenet i øvrigt eller varetager andre behandlings- eller genoptræningsopgaver i sundhedsvæsenet i forhold til borgeren.

Den kliniske funktion kan, hvis der er tvivl om en sundhedskoordinators habilitet, overlade opgaverne til en anden af de sundhedskoordinatorer, som den kliniske funktion råder over.

I forhold til sundhedsfaglig rådgivning i sager, der ikke skal behandles i rehabiliteringsteamet, har Beskæftigelsesministeriet i bekendtgørelse nr. 1556 af 23. december 2014 om sundhedsfaglig rådgivning til brug for sagsbehandling i

sager om sygedagpenge, kontanthjælp, revalidering m.v. fastlagt, at sundhedspersonen (fx en lægekonsulent) ikke kan foretage undersøgelse eller behandling efter sundhedsloven som led i rådgivningen, og personen må ikke via en anden funktion have kendskab til den borger, som sagen vedrører.

Det er i øvrigt kommunen selv, der tilrettelægger, hvordan den sundhedsfaglige rådgivning tilvejebringes.

Spørgsmål om sundhedskoordinatorens og øvrige sundhedspersoners habilitet ved sagsbehandlingen i andre situationer end de ovenfor nævnte, må således afgøres efter en konkret vurdering og under iagttagelse af almindelige habilitetsregler.”

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Hanne Bonne Jørgensen